

byen. I 1682 var der 65 husmænd og de to hollandske gårdmænd. Der var ingen jord til gårdene i Dragør, markerne hørte til St. Magleby. Skulle Dragørs husmænd bruge græsningsarealer til deres får, måtte de leje dem af St. Magleby. Iøvrigt var der kun få af disse husmænd der stammede fra Holland, hvilket dog snart ændredes. I dag kan man på navnene i de to byer i kommunen se, at befolkningen har blandet sig godt.

Hansetidens fiskeri havde fundet sted fra stranden, men i 1600-tallet anlagde hollænderne i St. Magleby en havn ved Dragør. I havnen havde de deres både liggende og herfra kunne de eksportere deres produkter, især heste, og de kunne ligeledes sejle til Saltholm, hvor de om sommeren havde deres kreaturer på græs. De hollandske amagerbønder drev også fiskeri og skibsfart med afsætning af egne produkter. Dette er formentlig begyndelsen til Dragør som søfartsby.

Søfartsbyen

I 1676 kunne Dragør mønstre to jagter, 82 små og store både samt 27 åleskøjter. I 1680 havde byen over 60 husmænd og i 1700 var der 133 husstande, hvoraf mange var tilflyttede folk fra St. Magleby. Byen voksede og der kom efterhånden flere søfolk til.

I 1710-11 havde en pestepidemi bredt sig fra kontinentet og tog sin part af Dragørs befolkning, men efterhånden voksede befolkningstallet igen.

I 1710 var der 6 små jagter hjemmehørende i Dragør. Det antal voksede dog hurtigt og galeaser kom til. 1700-tallet var en god og indbringende tid for Dragørs skibsfart og fiskeriets betydning blev efterhånden sekundært. Man udvidede sin flåde og mange mindre skibe til indenrigsfart blev hjemmehørende i Dragør. Skibenes antal og størrelse voksede, så der i 1733 var 57 sejlskibe og Dragør var dermed den fjerdestørste søfartsby i den danske provins. I 1750'erne var det tidligere fiskerleje blevet til en driftig søfartsby med over 270 huse og dermed af en størrelse omtrent som det gamle Dragør har i dag. Byens flåde var i 1757 blevet landets største uden for København. I 1801 boede der 1.583 indbyggere i Dragør, heraf var 73 procent af de erhvervsaktive mænd beskæftiget med søfart. Byens handelsflåde bestod nu af

79 sejlskibe på ialt 2.511 kommercelæster. Det var rigtig gode tider for Dragørs søfart og byen var stadig en af de vigtigste skibsfartsbyer i Danmark. De fede tider fortsatte indtil krigen mod England i 1807. Den blev en katastrofe for Danmark og ikke mindst for Dragør, der mistede en stor del af sin flåde.

Før krigen var Dragør blevet provinsens største søfartsby med 88 skibe, der sejlede på både udenrigs- og indenrigsfart. Efter krigen, der sluttede i 1814, var der kun omkring 20 skibe tilbage og kun få af skipperne havde råd til at investere i nye. Det gjorde det ikke bedre, at Danmark pga. krigen, var gået statsbankerot i 1813.

Dårlige fragtrater, skibsforlis, hård konkurrence og ringe besejlingsforhold ved Dragør samt manglende store handelshuse i byen, bevirkede at det gik ned ad bakke for Dragør som søfartsby.

Kaperfart

Under krigen var der imidlertid opstået en hel ny indtægtskilde – nemlig kaperfartøjer. Det var småskibe og både, der armeredes med en kanon og som havde tilladelse til at opbringe engelske handelsskibe. Mange søfolk fra Dragør tjente gode penge ved kaperfart. Pengene var dog, ikke meget værd efter statsbankerotten.

Dragørs anden store søfartsperiode

I 1850'erne begyndte den anden velmagtsperiode for Dragørs skibsfart. I 1852 var der 52 skibe, som voksede til 70 skibe i 1870 og man havde femdoblet tonnagen på de 18 år. De søfartsbeskæftigede var steget til hele 70 procent af indbyggerne. Flere borgere i Dragør sluttede sig sammen om at lave partsrederier, så man fordelte risikoen og investeringen i skibene og man kunne få større skibe bygget eller købt på denne måde.

I 1878 var Dragør Danmarks trediestørste søfartsby med 78 skibe, men man begyndte efterhånden at mærke konkurrencen fra dampskibene og allerede i 1886 var antallet af skibe faldet til 63 og i 1890 til kun 56. Ved århundredskiftet var der kun ca. 20 skibe tilbage.

18. april 1874 blev skibet »Valkyrien« købt af Dragørs største skibsreder H. N. Jeppesen, som gav kommandoen af skibet til sin svigersøn Peter Mærsk Møller.

Det lange bindingsværkshus på havnen er opført af byen i 1753. Dengang blev det indrettet som smedehus og beboelse i den østre ende og som havnens materielhus, hvor bjergningsfolkene kunne opbevare deres grej, i den vestlige del. Det var også her man skulle indskrive sig til bjergningen.

I 1800-tallet blev der indrettet forsamlingslokale, så byens råd kunne holde deres møder der. I 1932 blev bygningen indrettet til museum. I dag er det stadig Dragør Museums hovedbygning. Herudover har museet også et havnepakhus som idag er indrettet til café og udstillingsbygning.